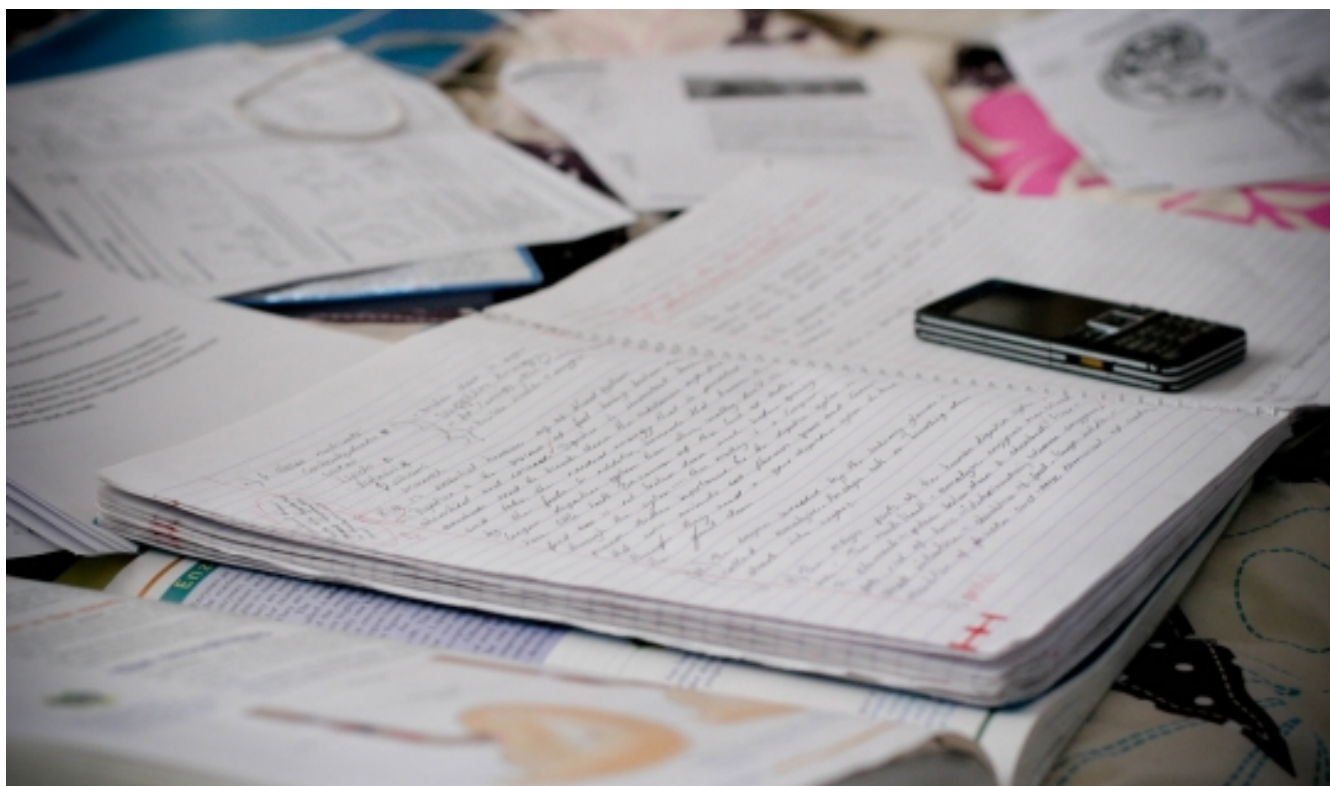

Discapacitat, esport i país!

13/06/2014

Discapacitat, esport i país!

Resum:

Avui a Catalunya, més de 3.600 persones amb discapacitat intel·lectual (infants, joves i adults) practiquen esport de manera regular, federada.

Francesc Martínez de Foix

[@mdefoix](#)

Director del Grup Cooperatiu TEB, president de la Federació Catalana d'Esports per a Disminuïts Psíquics i vicepresident de Special Olympics Catalunya. (? 2017)

[més articles de Francesc Martínez de Foix](#)

Es fan lligues, copes i campionats territorials i nacionals, durant tot l'any, de 16 modalitats esportives. Seleccions catalanes participen en competicions internacionals i esportistes de tot el món assisteixen a convocatòries catalanes. Avui a Catalunya **fer esport és un dret generalitzat** i quasi ningú discuteix ja els drets de les persones amb discapacitat.

Passa a Catalunya i algunes parts del món, molt comptades: algun Estat dels Estats Units d'Amèrica, a Anglaterra (no a tot el Regne Unit), als Països Baixos, a algun land alemany... Té a veure en tot allò que acaba donant un valor diferencial a un país: la vitalitat del seu teixit social, una escala de valors compartida, el compromís i la responsabilitat social. En el nostre cas, amb l'**associacionisme familiar** que als anys 60 va començar a revelar-se contra la ignorància i la marginació absoluta del que aleshores s'anomenaven subnormals (si no anormals). Té a veure amb la potent xarxa d'iniciativa social que ha bastit la millor i major part dels serveis i suports dels quals avui disposen, a casa nostra, les persones amb discapacitat. Té a veure també amb la complicitat de la xarxa esportiva ordinària, amb el voluntariat i totes les formes de la solidaritat i, no és freqüent dir-ho, amb el convenciment i coratge que governants i administracions catalanes han tingut malgrat la limitació de recursos i competències.

3.600 esportistes federats pot ser molt: un 8,4% de la població amb aquesta discapacitat censada a Catalunya, s'acosta molt al percentatge "normal" (el 10% en la població catalana fa esport federat).

3.600 esportistes poden ser pocs, els anys d'abans de la crisi (2006) el nombre superava els 4.300. Les crisis són poc democràtiques, castiguen més als sectors més vulnerables.

Hem de **recuperar el nivell de participació** que teníem fa només uns anys. Aquesta societat cada vegada més inclusiva que hem anat construint entre tots forma part del relat de país que més ens agrada, és part d'allò que ens fa diferents. Catalunya ha de seguir sent un país que es valora per la manera que tracta els ciutadans més vulnerables. Aquesta és la causa de la **Federació Catalana d'Esports ACELL**, de les nostres 130 entitats i clubs federats i, sens dubte, dels nostres esportistes, de les seves famílies i dels milers de voluntaris, amics i col·laboradors que confien en ells i que estan convençuts que un país on les persones amb discapacitat puguin

exercir amb normalitat drets i obligacions és un país més just, més amable i millor per a tots.

Etiquetes: [acell](#), [discapacitat intel·lectual](#), [esport](#), [Francesc Martínez de Foix](#), [voluntariat](#), [salut i discapacitat](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/opinio/discapacitat-esport-i-pais>